

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

CXVII. Contra nonnullos Monachos Cistercienses in Gallia Abstinentes
nuncupati, tentantes introducere in Monasteria abstinentiam à carnibus
quarum esus certis diebus à Sede Apostolica concessus est, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74833)

Dat. P. An. 7.
die 23. Dec.

adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 23. Decembris 1661. Pontificatus Nostri Anno septimo.

CXVII.

Contra nonnullos Monachos Cistercienses in Gallia Abstinentes nuncupati, tentantes introducere in Monasteria abstinentiam à carnibus quarum esus certis diebus à Sede Apostolica concessus est, & nolentes obedire Constitutionibus Apostolicis ejusdem Ordinis.

*De hac materia vide ad Constitutiones hujus Pont. 4. In suprem. & Const. 111. Nuper pro parte.*Edita An. D.
1662.

ALEXANDER PAPA VII.

*Ad futuram rei memoriam.*Motiva hu-
jus Constit.

Aliàs pro parte dilecti filii Procuratoris Generalis Ordinis Cisterciensis Nobis exposito, quod licet omnes Monachi dicti Ordinis tam strictè ad observantiam paupertatis teneantur, ut Capitulum Generale ejusdem Ordinis Anno 1605, celebratum revocaverit omnes, & quascumque licentias, & dispensationes cujuscumque privati rerum, & bonorum usus, proprietatis, possessionis, & Domini per quoscumque Superiores dicti Ordinis ex quibuscumque causis concessas, eamque revocationem ipsius Ordinis Capitulum Generale Anno 1651. renovaverit, cum injunctioe observationis exactæ Decreti Concilii Tridentini sess. 25. de reform. cap. 2. de Regularibus sub pœna excommunicationis ipso facto incurrendæ opponentibus sese huic executioni, & observantiæ, & inhabilitatis ad quævis officia, gradus, & dignitates: ac insuper contractus à quibusdam Abbatibus Regularibus cum suis Monachis initos pro separatione mensæ Conventualis ab Abbatiali censerit esse rescindendos tanquam paupertati Religiosæ contrariis, eosque in posterum à quocumque attentari prohibuerit, nullusque sit in Regno Galliarum prædicti Ordinis professor, qui in suo novitiatu ad vitam communem, & præfatam paupertatis observantiam non fuerit instructus, educatus, & obligatus.

§. 1. Nihilominus nonnulli Religiosi ejusdem Ordinis in Gallia, dicti abstinentes, seu strictioris observantiæ, sub prætextu introducendi in Monasteria abstinentiam à carnibus, quarum esus certis diebus à Sede Apostolica concessus est, certos inibant contractus, transactiones, & concordata cum antiquis Ordinis hujusmodi Religiosis, quibus certas Pensiones in pecuniis, & fructibus promittebant, & distribuabant, eosque à majori & præcipuo onere Chori, aliisque observantiis ad quas ex professione tenentur, liberantes, evidenti relaxationis, & perditionis periculo exponabant, dummodo eis solis privatè quoad alios Monasteriorum administrationem, regimen, tam in spiritualibus, quam in temporalibus, liberamque Officialium, & Superiorum electionem tam quoad vocem activam, quam passivam cederent.

§. 2. Et in eadem expositione subjuncto, quod contractus, transactiones, & concordata hujusmodi, non in ædificationem, sed in evidentem Religiosorum ruinam spirituales vergebant, dictusque Procurator Generalis propterea de opportuno in præmissis remedio à Nobis provideri summo perè desiderabat. Nos supplicationibus ipsius Procuratoris Generalis nomine super hoc humiliter porrectis inclinati de Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum, qui rem diligenter, & maturè discussuerant, concilio, attentis narratis contractus, transactiones, concordata, de quibus supra agi-

tur fuisse & esse illicita, ideoque eo usque inita nulla & invalida fuisse auctoritate Apostolica declaravimus, & decrevimus, prohibuimusque ne in futurum sub ejusdem nullitatis, & invaliditatis, necnon excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ, officiorumque, graduum, & dignitatum quarumcumque & perpetuæ inhabilitatis ad ea, & quælibet alia in posterum obtinendam per hujusmodi contrahentes, transigentes, & concordantes eo ipso incurrendis pœnis, talia concordata, transactiones, & contractus ullatenus celebrentur.

§. 3. Et postmodum pro parte Dilectorum filiorum Reipublicæ Helvetiorum Nobis pariter exposito, quod cum dilecti filii Abbates d. Ordinis Cisterciensis in ejusdem Reipublicæ ditone existentes convocati ad Capitulum Generale Cistercii in Gallia celebrandum se se accingerent, & prepararent ad iter, occulto rumore percepserant, quosdam Religiosos Gallos ejusdem Ordinis dictos abstinentes contra antiqua ipsorum jura, nunquam eatenus controversa à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris toti Ordini concessa, velle sese prævalere quibusdam sententiis à bon. me. Francisco dum vixit S. R. E. Cardinalis de la Rochefoucaud nuncupato emanatis, qui cum à fel. rec. Gregorio Papa XV. & Urbano VIII. Prædecessoribus pariter nostris commissionem habuisset ad vistanda, & juxta statuta ejusdem Ordinis à Romanis Pontificibus confirmata, reformanda Monasteria dicti Ordinis, quæ in Gallia indigerent reformatione, tamen ea nullatenus vistrasset; nihilominus d. abstinentes contra formam litterarum Apostolicarum, & statuta Apostolica duas sententias ab eo obtinuerant, quibus omnes Abbates & Religiosos communis observantiæ, qui scilicet utuntur dispensatione Apostolica circa esum carnis ubique acceptata, atque à Nobis per nostras in simili forma brevis litteras die 10. Novemb. 1657. expeditas approbata inter alia signanter prætendebant esse privatos voce activa, & passiva in electionibus Abbatis Generalis, & quatuor primorum Abbatum, Vicariorum Provinciarum, Procuratoris Generalis in Curia & aliorum publicorum Officialium, administratione Collegii Parisiensis, communis studii dicti Ordinis, receptione Novitiorum ad communem observantiam, aliisque Juribus pertinentibus ad Abbates, & Capitulum Generale, & in vim dictarum sententiarum ipsos abstinentes redditos capaces dignitatum, & officiorum dicti Ordinis ac independentes à Jurisdictione ordinaria Superiorum, & Capituli Generalis esse præsumebant.

§. 4. Hacque in expositione subjuncto, quod licet hujusmodi sententiæ fuissent per Judices delegatos cassatæ, atque à rec. mem. Innocentio Papa X. etiam prædecessore nostro super præsentis Juribus abstinentibus prædictis perpetuum impostum silentium; attamen iidem abstinentes semper dictas sententias validas autumabant, & pro earum observatione diversos recursus habuerant, propter quas præsumptiones prorogatum fuerat Capitulum Generale dicti Ordinis, donec Nos super hac vexatione fuisset consulenti.

§. 5. Idcirco Nos pro commissa Nobis cælestis Pastoralis Officii cura, memorati Ordinis quieti consulere cupientes, ac causæ, & causarum hujusmodi statum, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & Collicitantium, & alia etiam speciali expressione digna pro plenè, & sufficienter expressis habentes, necnon causam & causas prædictas ad nos avocantes, & declarationem, approbationem, necnon concessionem à Nobis per præfatas litteras die 10. Novemb. 1657. emanatas circa esum carnis factas confirmantes habita relatione de præmissis.

§. 6. Motu proprio ac ex certa scientia & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ po-

testa tis

testatis plenitudine districtè prohibuimus, ne Ab-
bates, & alii quicumque dicti Cisterciensium, Ordinis
communis observantiæ Religiosi ejusmodi Aposto-
lica dispensatione circa esum carniæ utentes su-
per libertate vocis activæ, & passivæ in electioni-
bus Abbatis Cistercii Generalis, aliorumque qua-
tuor præcipuorum Abbatum Vicariorum Provin-
cialium, Procuratoris Generalis Curia, & aliorum
publicorum Officialium, in administratione, &
Regimine Collegii Parisien. Communis Studii di-
cti Ordinis, in Novitiorum ad communem obser-
vantiam cum usu talis dispensationis circa esum
Carniæ servatis servandis receptione, eorumque
educatione, nec in omnimoda Jurisdictione, quam
ab initio ejusdem Ordinis habuerunt, & quibus-
libet aliis juribus, quæ ex vi Regulæ, & sæpè di-
cti Ordinis Constitutionum Apostolica auctoritate
confirmatarum illis, & Capitulo Generali compe-
tunt, ullatenus prohiberentur, vel molestarentur,
prout non molestari, prohiberi, seu perturbari
mandavimus, & præcepimus, circumscriptis me-
moratis sententis die 27 Julii 1634. & die 20. Au-
gusti 1635. à prædicto Apostolico Visitatore, ut
dicitur, emanatis, necnon quorumlibet aliorum
Judicum, qui circa præmissa quidquam secus sta-
tuere, vel decernere tentaverant, aut præsum-
serant cum omnibus inde secutis, & alias prout
in binis nostris in simili forma Brevis literis, unis
die 8. Martii 1660. alteris die 2. Julii 1661. res-
pectivè desuper expeditis, quarum tenores præ-
sentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de
verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius
continetur.

Constituit
generales
Collectores.

§. 7. Cum autem Dilectus filius Claudius Vau-
sim Abbas Cistercii, & totius Ordinis Cisterciensium,
præfati Generalis ad Nos supplex accesserit pro
canonicè promovenda Ordinis sui per diversa
Mundi Regna diffusæ reformatione, salva ejusdem
Ordinis unitate, & integra subordinatione. Nos
ejusdem Claudii Abbatis Generalis zelum, solli-
citudinem, & laborem plurimum in Domino lau-
dantes, eumque speciali favore gratia prosequi vo-
lentes, & à quibusvis excommunicationis, sus-
pensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sen-
tentis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine,
quavis occasione, vel causa latis, si quibus quo-
modolibet innodatus existit ad effectum præsen-
tium dumtaxat consequendum, harum serie ab-
solventes, & absolutum fore censentes, supplica-
tionibus ejus nomine super hoc humiliter porre-
ctis inclinati, de voto particularis Congregationis
ad examinandum, informandum, & referen-
dum à Nobis deputatæ, quæ scripturas hinc inde
datas vidit, & examinavit, causam istius refor-
mationis in statu, & terminis, in quibus ad præ-
sens reperitur (illius statum, & merita, nomina-
que & cognomina, ac qualitates Judicum, & colli-
gantium, & alia quæcumque etiam specialem,
& individuum mentionem, & expressionem requi-
rentia præsentibus itidem pro plenè, & sufficien-
ter expressis habentes) à quocumque Tribunali ad
Nos denuò auctoritate Apostolica tenore præsen-
tium avocamus.

§. 8. Præterea mandamus dicto Claudio Ab-
bati Generali, ut advocet, seu moneat Viros ido-
neos Ordinis sui, tam ex Gallia, quam aliunde
ad exhibendum infra tres menses dictæ Congrega-
tionis particulari deputatæ articulos concernentes
dictam Reformationem à Nobis instituentam, Et
quantum ad controversias in variis Tribunalibus
etiam coram Commissariis Apostolicis, à multis
annis agitatas circa Reformationem dicti Ordinis,
sive in Gallia, sive extra Galliam volumus,
& ordinamus sub pœna excommunicationis late
sententiæ ipso facto incurrendæ, à qua nemo à
quoquam, nisi à Nobis, vel Romano Pontifice
pro tempore existente præterquam in mortis ar-
ticulo constitutus, absolvi possit, ut observen-
tur dispositiones à Nobis immediate emanatæ

per præfatas nostras in forma Brevis literas die
8. Martii 1660. & die 2. Julii 1661. respectivè ex-
peditas.

§. 9. Decernentes easdem præfatas literas sem-
per firmas, validas, & efficaces existere, & fore,
suisque plenarios, & integros effectus sortiri, &
obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tem-
pore spectabit, inviolabiliter observari. Sicque in
præmissis per quoscumque Judices ordinarios, &
delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Au-
ditores judicari, & definiri debere, ac irritum, &
inane si secus super his à quoquam quavis aucto-
ritate, scienter, vel ignoranter contigerit atten-
tari.

§. 10. Non obstantibus quacumque litis, seu
litium pendentia, aliisque præmissis, ac Constitu-
tionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon
omnibus, & singulis illis, quæ in dictis literis vo-
luimus non obstare, caterisque contrariis quibus-
cumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub
Annulo Piscatoris, die 16. Januarii 1662. Ponti-
ficatus nostri Anno septimo.

Decretum
irritans.

Dat. P. A. 7.
die 16. Jan.

Declarat nullum præjudicium fuisse illatum supe-
rioritati Vicarii Generalis in unione Conventus
Terræ Roccha di Papa Conventui S. Joannis de
Urbe sub obedientia Procuratoris Generalis
Fratrum Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemp-
tionis Captivorum.

CXVIII.

De concessione, & unione hujus Conventus vide supra
ad Const. 100. Sacrosancti.

ALEXANDER PAPA VII.

Edita An. D.
1662.

Ad futuram rei memoriam.

Alias Conventum Beari Petri de Nolasco olim
Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede
redemptionis Captivorum in Terra Roccha di Pa-
pa nuncupat. Tusculanen. Diocesi, positum, cum
illius Ecclesia, ac bonis, & oneribus universis Con-
gregationi Fratrum Discalceatorum Reformato-
rum nuncupat. dicti Ordinis, ita ut Conventus
hujusmodi de cætero Conventui Sancti Joannis de
Urbe ejusdem Congregationis sub obedientia di-
lecti filii Procuratoris Generalis ipsius Congrega-
tionis, qui in dicto Conventu S. Joannis residere
solet, subjaceret, & dictus Procurator generalis
Superiorem, & familiam sex saltem Prebytero-
rum, & duorum Conversorum Fratrum Discalcea-
torum Reformatorum Congregationis hujusmodi
in primodicto Conventu collocare deberet, au-
thoritate Apostolica perpetuo applicavimus, &
appropriavimus, & alias prout in nostris in simili
forma Brevis literis die 15. Octob. 1660. desuper
expeditis, quarum tenorem præsentibus pro ple-
nè, & sufficienter expresso haberi volumus pleni-
us continetur.

Recensetur
concessio
Conventus.

§. 1. Cum autem sicut dictus Procurator gene-
ralis Nobis nuper exponi fecit, licet ratione sub-
ordinationis, quam ipse Procurator generalis ad
dilectum filium Vicarium Generalem Superiorem
dictæ Congregationis habet, credat præmissa, &
inde sequuta sine ullo præjudicio jurisdictionis, &
superioritatis dicti Vicarii generalis emanasse, ni-
hilominus ad removenda omnia dubia, & incon-
venientia, quæ exoriri possent, idem Procurator
Generalis opportunè à Nobis hac in re provideri
summooperè desideret.

§. 2. Nos ipsum Procuratorem Generalem spe-
cialibus favoribus, & gratis prosequi volentes,
& à quibusvis excommunicationis, & interdicti,
aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœ-
nis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel
causa latis, si quibus quomodolibet innodatus exi-
stet ad effectum præsentium dumtaxat consequen-

Declarat pro
ut in rubr.